

„Nagyon szeretem ezt az óvodát, mert családias a hangulata, az óvodai dolgozók lelkiismeretesek. Mivel a kics csoportosok a nagycsoportosokkal együtt játszanak, azért a kicsik már az első évben is hatalmasat fejlődnek, a nagyok pedig anyáskodnak a kicsik felett. Nekem a második kislányom is odajár kezdetektől fogva, és a legkisebb fiamat is oda fogom vinni. Ez nem is kérdés! Az óvónők nagyon kedvesek, szinte családtagnak számítanak az életünkben. Minden gyermekem szeret(ett) odajárni.

Mivel ez egy kis óvoda, kérem, hogy ne a hozzászólások mennyisége alapján értékeljék!”

„A mi óvodánk pici óvoda, egyetlen csoportja van csak. Ebben a legkisebbek és a legnagyobbak együtt vannak keresztény, családias, elfogadó légkörben. Ez a legkisebbeket látványos fejlődésre és változásra sarkalja. A legnagyobbakban az odafigyelés, elfogadás és a türelem képességét fejleszti. Szívesen segítenek a náluk kisebbeknek. De igazán jól azok járnak ebben az oviban, akiknek a fejlettségi szintje nem azonos mértékű az egyes képességek terén. Itt lehetőségük van a náluk nagyobbakkal tartani, de ha valamiben lemaradtak, a kicsik között nem érzik magukat kevesebbnek a többiekénél. Az óvodavezető fejlesztőpedagógus is egyben. Mindkét óvónő kedves, gyermekszerető, fantasztikus pedagógus. A dadusok kedvesek, segítőkészek. Rajtuk kívül logopédus is foglalkozik a kicsikkel heti szinten és hetente fejlesztő tornára is van lehetőség, ami a dislexia, diszgráfia és az SNI-gyanús gyerekek számára fontos fejlesztést biztosít. Az óvodában szövődő barátságoknak sem kell megszakadnia, az óvodások az anya intézmény általános iskolájában folytathatják a tanulást. Nekünk ez az óvoda valódi mentstár. Millió köszönettel tartozunk az óvó néniknek, ami megfizethetetlen. Egy másik helyről hoztuk át ide a keresztfiamat eléggé vegyes fejlettségi szinttel. Az okokat nem részletezném.... (csak pozitívan!) A lényeg, hogy az óvodától, mint olyantól a korábbiak ismeretében érthető okból rettegő, más gyerekekkel, idegen felnőttekkel kapcsolatot kötni nem tudó, még nem beszélő gyerek, naponta szívesen indult el ebbe az oviba. Ahol a nagyokkal rakhatta ki a puzzle-t percek alatt. Ahol megtanulta megosztani a játékokat és együtt vonatozott másokkal. Ahol megtanult együtt játszani a többiekkel, megszerette a zenét és amikor egy csapásra eleredt a nyelve, szépen fejlődött a beszéde is. Segítették, javították, türelmesek voltak hozzá. Rengeteg szeretetet és dicséretet, biztatást kapott. Olyan szókincse volt kezdetektől, hogy mindenki csak dicsérte. Kiderült, hogy egy csomó mindent hamarabb tud, mint mások. Lassan rajzolni is elkezdett. Talán ez volt a legnehezebb. Ma már iskolás és igen, van még mit fejlődnie... van, amiből négy év lemaradást kellett behoznia. Nem volt egyszerű, tanárként és keresztanyaként gyakran beszélgettünk az óvónénikkel a tapasztalatainkról, mint ahogy tesszük ezt a kishúga esetében is, még ovis. Nála már nem is volt kérdés, hogy itt kezd, szerencsénkre.”

„A legkedvesebb óvoda Mezőkövesden a Forrás óvoda, ahogy belép az ember a kapun úgy érzi hazaérkezett. Kis létszámú, de hatalmas szívű emberek alkotják. A nagyobbik fiam nagyon hamar beszokott (pedig igen csak zárkózott kisfiú volt), de a szeretett teljes légkörben hamar feloldódott, és örömmel várta a napokat, hogy újabb és érdekes dolgokat tanulhasson. A második fiam (másfél évvel kisebb) is alig várta, hogy Ő is ott maradhasson végre és ezt a kedves és barátságos óvónőknek és dadusoknak köszönhetem, akik úgy kezelik és tanítják a gyermekeimet mintha sajátjuk volna; mindig szánnak időt arra, hogy meghallgassák, ha valami

problémája akad, vagy ha nem tud elaludni, mellé fekszenek, pedig számtalan dolguk akadna mégis a gyermek az első. Sokat fejlődnek hónapról hónapra, mert szeretettel és odafigyeléssel gondozzák őket. 4 éve ismertem meg ezt az óvodát, de nem adnám semmiért sem más óvodába a gyermekeimet, ezért az egyetlen kis lánykámát is rájuk bízom, aki szintén várja, hogy végre óvodába járhasson.”

„Az óvodánkat nagyon szeretem. Kis városban élünk, és az emberek félnek attól, amit nem ismernek. Gyermekekkel állami intézményben kezdtünk, és később, 4 évesen érkeztünk ide. Most azt mondom, hála Istennek ezért az apró közjátékért! Mert másik oviból érkező gyermek és a felnőtt tud különbséget tenni.

Az óvodánkban van szeretet és elfogadás, segítő nevelés, fejlesztő pedagógus, mosolygó óvónéni, következetesség, kedves dadusok és segítők, akik a gyermekekért élnek - és nem fordítva. Ami nincs, az a harag, verekedés, hangos szó, elintézetlen ügyek, pletyka, gyűlölködés, egymás lenézése, elnyomása. Itt mindenki mindenkinek segít legjobb tudása és tehetsége szerint. Értem ezt a szülőkre is és a gyerekekre is. Egyetlen vegyes csoport van, ahol a nagyoktól tanulnak a kisebbek, ahol a fejlődésben picit lemaradt gyerekek kiemelkedő teljesítményt nyújtva zárkóznak fel, önmagukat hozva versenybe ezzel. Mindezt kacagva, boldogan és szeretettel teli közegben. Ide tartozni kiváltság, a szülők mosolyogva köszönnek egymásnak (katolikusok, reformátusok, keresztények vegyesen) és nyugodtan tudnak menni a dolgukra, mert nem kell napközben a gyermek miatt aggódniuk. Itt békesség van. Itt szeretik a gyermekeimet.

Szeretem, hogy a gyermekeim Isten létezésének tudatában nőnek fel. Hogy énekelnek és történeteket hallgatnak a lelki pásztorunktól heti rendszerességgel. Hogy tudják, hogy van valaki, aki a hétköznapokban is óvó figyelő szemekkel védi onnan fentről őket. El tudnak mondani egy asztali áldást. Szeretem, hogy nem kell félelemben élniük. Szeretem nézni, ahogy bontakozik ki az értelmük, egyéniségük és nem kell attól tartanom, hogy lenyesegetik a szárnyaikat. Olyan maximális szintje van itt az elfogadásra épülő következetes nevelésnek, amelyet álomban sem gondoltam volna soha.

S ha valaki megkérdi miért is jó a mi óvodánk? Rendszerint azt szoktam válaszolni: - Gyertek el a gyerekekkel és nézzétek meg... Mert szavakkal elmondani lehetetlen. Mert sorolnám még. Itt élményeket kap a felnőtt és a gyermek. Stabil alapot ahonnan elrugaszkozhat, valóra váltani az álmait.

Kedves Olvasó, aki épp itt tart... Te tudod, mi lakik a gyermekedben? És mit adnál érte, ha az óvoda ebben partner lenne és nem ellenfél?

Kíváncsi lettél? Akkor gyere és láss csodát!”

„Akkor találtunk erre az ovira mikor legidősebb fiam nagycsoportos második fiam épp kis csoportos korú lett. Nagy öröm és nyugalom az anyai szívnek, ha látja, hogy gyermekeit a szeretet és elfogadás légköre veszi körül. Míg az előző óvodát gyermekmegőrzőként a Forrás ovit ÓVÓ-da ként lehet bátran emlegetni. Azóta a nagyok kirepültek falai közül, most a legkisebbem kezdte meg az óvodai létet. És itthon két kedvenc játéka van: legóunk vagy

ovisat játszunk. Köszönet az óvó néniknek és dadusoknak, s mindenkinek, kinek része volt, hogy létrejöhett a Forrás Óvoda.”

„Azért szeretem gyermekem óvodáját, mert nagyon családias. Az óvónők és a dadusok nap, mint nap szeretetteljes légkört teremtenek, kedvesek, türelmesek, befogadóak, körültekintőek és a gyermekeket is az egymás iránti szeretetre, tiszteletre, helyes viselkedésre tanítják és eközben szakmailag is rendkívül felkészültek.”

Forrás: <http://miskolc.imami.hu/ovodak/forras-kereszteny-ovoda>